

INTENCJE MSZALNE w dniach 8 - 14 VI 2026

Pon. 8 VI	7.00	+ Jadwiga Stachurska (greg. 8)
	18.00	1) – w int. Krystyny, dziękczynna za udaną operację, z prośbą o zdrowie, 2) + Kamila Rakowska, + z Róży św. Jana Bosko
Wt. 9 VI	7.00	+ Jadwiga Stachurska (greg. 9)
	18.00	1) – w int. wspólnoty Maranatha, 2) + Teresa (10. r.), Zygmunt (13. r.), 3) + Marian (7. r.)
Śr. 10 VI	7.00	1) – w int. Małgorzaty i Jasia, o Boże błogosł. 2) + Jadwiga Stachurska (greg. 10)
	18.00	+ Maria i Feliks, dusze czyścicowe, + z rodzin Lelonkiewicz i Dobrowolskich
Czw. 11 VI	7.00	+ Jadwiga Stachurska (greg. 11)
	18.00	+ Ewa, rodzice
Pt. 12 VI	7.00	1) + Maria Pionk, 2) + Jadwiga Stachurska (greg. 12)
	18.00	- w intencjach Apostolstwa Modlitwy
Sob. 13 VI	7.00	- w intencjach Apostolstwa Modlitwy
	18.00	1) – w intencjach Żywego Różańca (Dzień Fatimski), 2) + Jadwiga Stachurska (greg. 13)
Ndz. 14 VI	7.00	+ Danuta (w dniu urodzin)
	8.15	+ rodzice, teściowie, brat, + z rodziny
	9.30	- w int. Ojczyzny, Gdańska i naszej Parafii, o życie zgodne z Ewangelią i Tradycją Kościoła
	11.00	+ Agnieszka, Piotr
	12.30	+ Jadwiga Stachurska (greg. 14)
	16.30	+ dziadkowie, rodzice, dzieci, chrzestni
	18.00	+ Stefania i Wiktor, Józefa i Józef, Konstancy i Anna, siostry, bratanek, szwagrowie
20.00	+ Marek Lesiński, Antonina i Urszula Wróbel	

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA PW. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Gdańsk Migowo, ul. Myśliwska 25
 Biuro parafialne w tym tygodniu:
 poniedziałek i piątek w godz. 19.00 – 20.00
 Więcej informacji na: www.parafiamigowo.pl
 Kontakt: gdanskmigowo@gmail.com
 Redakcja Biuletynu: ks. Proboszcz

BIULETYN PARAFIALNY***** PARAFIA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO W GDAŃSKU MIGOWIE ************ X Niedziela Zwykła, 7 VI 2026, Nr 49 *********EWANGELIA DZISIEJSZEJ NIEDZIELI (Mt 9, 9 - 13)**

Jezus, wychodząc z Kafarnaum, ujrzał człowieka imieniem Mateusz, siedzącego na komorze celnej, i rzekł do niego: "Pójdź za Mną!" A on wstał i poszedł za Nim. Gdy Jezus siedział w domu za stołem, przyszło wielu celników i grzeszników i siedzieli wraz z Jezusem i Jego uczniami. Widząc to faryzeusze, mówili do Jego uczniów: „Dlaczego wasz Nauczyciel jada wspólnie z celnikami i grzesznikami?” On, usłyszawszy to, rzekł: „Nie potrzebują lekarza zdrowi, lecz ci, którzy się źle mają. Idźcie i starajcie się zrozumieć, co znaczy: "Chcę raczej miłosierdzia niż ofiary". Bo nie przyszedłem powołać sprawiedliwych, ale grzeszników”.

KOMENTARZ

W zwięzłych słowach Ewangelia opowiada nam dziś o wielkiej tajemnicy Boga – Jego Miłosierdziu. Mówi o niej najpierw, kiedy opisuje powołanie celnika Mateusza. Wszystko dokonuje się jakby niespodzianie i z dużą dynamiką. Wychodzący z Kafarnaum Jezus widzi siedzącego w „komorze celnej” człowieka. Za spojrzeniem Jezusa idzie wezwanie. Za wezwaniem idzie odpowiedź wołanego. Zdumiewa i jedno i drugie. Jezus zaprasza do wspólnoty uczniów człowieka przez innych wyłączonego ze wspólnoty narodowej, pogardzanego powszechnie kolaboranta okupantów. Jeszcze większe zdziwienie może budzić fakt, że ten zawołany wstaje i idzie za Jezusem. Cud miłosierdzia – zobaczyć człowieka na dzień jego nocy, w „komorze celnej” odstępstwa, chciwości, pożądania...! takiemu człowiekowi powiedzieć: chodź za mną...Cud miłosierdzia – wyrwać się bez zwlekania z ciemności ku światłu, bez odkładania na później, na jutro, na następną okazję... Akt drugi rozgrywa się przy stole, zastawionym dla Jezusa, przy którym znaleźli się miejscowi publiczni grzesznicy. Trudno nam sobie wyobrazić np. kościelnego dostojnika, który przy okazji wizytacji nie zatrzymuje się na obiad u najpobożniejszych mieszkańców, ale szuka wspólnego stołu ze znanymi ze ździerstwa, chciwości, zdrady ideałów ludźmi, a na dodatek kręcą się w pobliżu były prostytutki. Przy takim stole siedział Jezus. Nie dziwnym się zdziwieniu i zgorszeniu publicznie sprawiedliwych. Jeszcze nie rozumieli, na czym polega miłosierdzie Boga. Jeszcze musieli się nauczyć, że On daje szansę każdemu ludzkiemu sercu. Im bardziej to serce pogubione, tym bardziej miłosierdzie Boga je ściga... On naprawdę chce bardziej miłosierdzia, niż ofiary... i wciąż powołuje grzeszników, bo ci, usprawiedliwieni Jego łaską, wiedzą, jak wiele im wybaczone.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- 1. Dziękujemy** wszystkim, którzy włączyli się w przygotowania do procesji Bożego Ciała.
- 2. W kalendarzu liturgicznym:**
  - w poniedziałek wspomnienie św. Jadwigi Królowej,
  - w czwartek wspomnienie św. Barnaby,
  - w piątek uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa,
  - w sobotę wspomnienie Niepokalanego Serca Najśw. Maryi Panny.
- 3. Codziennie po Mszy św. wieczornej odmawiamy Litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa. Z racji trwającej Oktawy Bożego Ciała procesja eucharystyczna wokół kościoła po Mszy św. wieczornej, w łączności z nabożeństwem czerwcowym.**
- 4. W środę** przypada 9. rocznica święceń biskupich Księdza Arcybiskupa Tadeusza Wojdy. Pamiętajmy w modlitwie o Pasterzu naszej Archidiecezji
- 5. W piątek, z racji uroczystości** nie obowiązuje post od pokarmów mięsnych.
- 6. Msza św. z okazji Rocznicy I Komunii św.** odbędzie się 14 czerwca o godz. 13.45.
- 7. Rozpoczęliśmy zapisy dla kandydatów do bierzmowania,** obecnie uczniów klas VIII lub starszych. Formularz możemy znaleźć na stronie internetowej Parafii. Zapisy potrwać do 14 czerwca. Przewidujemy jeszcze jedno spotkanie przed wakacjami, zaś od września spotkania będą się odbywać regularnie. W razie pytań i wątpliwości prosimy o kontakt z ks. Piotrem.
- 8. Zapraszamy na pielgrzymkę do Grecji,** śladami św. Pawła, która odbędzie się w dniach 14 – 21 września br. Informacje i zapisy u ks. Proboszcza.
- 9. W minionym tygodniu odbył się pogrzeb + Jerzego Nowaka** l. 72, z ul. Myśliwskiej oraz + Bogdana Kawczyńskiego l. 81, z ul. Bulońskiej. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

*****

PATRON TYGODNIA – ŚW. BARNABA (11 VI)

Barnaba urodził się na Cyprze w żydowskiej rodzinie z pokolenia Lewiego. Jego właściwe imię brzmiało Józef, ale Apostołowie dali mu przydomek Barnaba. Według Klemensa Aleksandryjskiego i Euzebiusza Barnaba miał należeć do grona 72 uczniów Pana Jezusa. Był krewnym św. Marka Ewangelisty, dlatego św. Paweł nazywa go kuzynem Ewangelisty (Kol 4, 10). Barnaba zapewne razem ze św. Pawłem przybył do Jerozolimy, aby u stóp Gamaliela, znanego rabina - uczonego żydowskiego, pogłębić swoją

wiedzę w zakresie religii mojżeszowej. Dzieje Apostolskie tymi słowami wprowadzają nas w okoliczności początków jego działalności. "Józef, nazwany przez Apostołów Barnabas, to znaczy Syn Pocieszenia, lewita rodem z Cypru, sprzedał ziemię, którą posiadał, a pieniądze przyniósł i złożył u stóp Apostołów" (Dz 4, 36-37). O powadze, jakiej zażywał wśród Apostołów, świadczy to, że to Barnaba przygarnął św. Pawła po jego nawróceniu i dopiero z Barnabą Paweł mógł pójść do pozostałych Apostołów (Dz 9, 26-27). Wraz ze św. Pawłem Barnaba udał się do Antiochii, gdzie pozyskali wielką liczbę wiernych dla Chrystusa. Był to rok 42 po narodzeniu Pana Jezusa. Barnaba i Paweł swoje nauczanie kierowali najpierw do Żydów. Kiedy jednak ci ich odrzucili, poszli do pogan. Aby jednak neofitów nie zrazić, nie nakładano na nich żadnych obowiązków prawa mojżeszowego, a żądano jedynie, by dawali świadectwo Chrystusowi przez przyjęcie chrztu i życie zgodne z Ewangelią. Wieść o tym dotarła jednak do gminy jerozolimskiej, która pilnie przestrzegwała prawa mojżeszowego. Barnaba po raz pierwszy wprowadził Pawła do gminy żydowskiej. Obaj Apostołowie bronili tam swojego kierunku działania wobec nawróconych z pogaństwa. Ich stanowczymi przeciwnikami byli natomiast nawróceni Żydzi. Sprawę rozstrzygnął na korzyść Barnaby i Pawła św. Piotr, a poparł go św. Jakub Młodszy. Ustalono, że wolno nawracać pogan, kiedy w danym mieście Żydzi nie przyjmą nauki Chrystusa Pana, oraz że nawróconym z pogaństwa nie należy narzucać obowiązku zachowania prawa mojżeszowego (Dz 15, 1-35). Barnaba był człowiekiem dobrym, pełnym Ducha Świętego i wiary (Dz 11, 22-24). Razem ze św. Markiem jako towarzysz św. Pawła udał się w pierwszą podróż misyjną na Cypr, a stamtąd do Azji Mniejszej (Dz 13, 1-14). Na Cyprze dokonali nawrócenia namiestnika wyspy, Sergiusza Pawła. Kiedy w miasteczku Perge św. Paweł uzdrowił człowieka chromego, "na widok tego, co uczynił Paweł, tłumy zaczęły wołać po likaońsku: «Bogowie przybrali postać ludzi i zstąpili do nas». Barnabę nazwali Zeusem, a Pawła Hermesem, gdyż głównie on przemawiał. A kapłan Zeusa, który miał świątynię przed miastem, przywiódł przed bramy woły i przyniósł wieńce, i chciał z tłumem złożyć (im) ofiarę. Na wieść o tym Apostołowie Barnaba i Paweł rozdarli szaty (...) Zawiedziony tłum od entuzjazmu przeszedł do wściekłości". Pobudzeni przez Żydów z Ikonium poganie omal nie pozbawili Apostołów życia, św. Pawła ukamienowali, ale cudem wyszedł z ich rąk (Dz 14, 1-21). Barnaba zamierzał wraz z Pawłem udać się w drugą podróż misyjną. Doszło jednak do konfliktu, gdyż Paweł stanowczo sprzeciwił się, by w tej podróży brał udział również Marek, który w czasie pierwszej wyprawy samowolnie ich opuścił. Barnaba w tej sytuacji wycofał się i powrócił z Markiem na Cypr, gdzie kontynuowali pracę apostolską (Dz 15, 39-40). Odtąd giną wszelkie informacje o Barnabie. Według podania miał pozostać na Cyprze jako pierwszy biskup i pasterz tej wyspy. Miał także działać w Rzymie, Aleksandrii, Mediolanie. Około 60 r. na Cyprze, w mieście Salaminie, poniósł wedle tego przekazu śmierć męczeńską przez ukamienowanie.